

31994L0033

20.8.1994

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 216/12

DIREKTIVA SVETA 94/33/ES
z dne 22. junija 1994
o varstvu mladih ljudi pri delu

SVET EVROPSKE UNIJE JE

da se ugoti njihovim specifičnim potrebam glede razvoja, poklicnega usposabljanja in dostopa do zaposlitve.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 118a,

Trajanje dela mora biti še posebej omejeno – ne da bi bilo mogoče obiti to omejitev z nadurami – ter nočno delo prepovedano za delavce, ki so mlajši od osemnajst let, razen za delovna mesta, ki jih določa nacionalna zakonodaja ali predpisi.“;

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ker je treba upoštevati načela Mednarodne organizacije dela glede varstva mladih pri delu, skupaj s tistimi, ki se nanašajo na minimalno starost za dostop do zaposlitve ali dela;

v skladu s postopkom, na katerega se nanaša člen 189c Pogodbe ⁽³⁾,

ker je v tej Resoluciji o delu otrok ⁽⁴⁾ Evropski parlament podal različne vidike dela mladih ter poudaril njegove učinke na njihovo zdravje, varnost ter fizični in intelektualni razvoj, ter izpostavil potrebo po sprejetju direktive, ki bi usklajevala nacionalno zakonodajo na tem področju;

ker člen 118a Pogodbe določa, da Svet z direktivami sprejme minimalne zahteve za spodbujanje izboljšav, še zlasti v delovnem okolju, glede zdravja in varnosti delavcev;

ker se morajo v skladu s tem členom direktive izogibati nalaganju upravnih, finančnih in pravnih omejitev na način, ki bi zaviral nastajanje in razvijanje majhnih in srednje velikih podjetij;

ker člen 15 Direktive Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav glede varnosti in zdravja delavcev pri delu ⁽⁵⁾ določa, da morajo biti posebej občutljive rizične skupine zavarovane pred nevarnostmi, ki še posebej vplivajo nanje;

ker točki 20 in 22 Listine Skupnosti o temeljnih socialnih pravicah delavcev, ki jo je sprejel Svet Evrope v Strasbourgu 9. decembra 1989, določata naslednje:

ker morajo biti otroci in mladostniki obravnavani kot specifične rizične skupine ter da je treba sprejeti ukrepe za njihovo varnost in zdravje;

„20. Brez poseganja v pravila, ki so lahko ugodnejša za mlade ljudi, še zlasti tista, ki zagotavljajo njihovo pripravljenost za delo prek poklicnega usposabljanja, ter na podlagi izjem, ki so omejene na določena lahka dela, minimalna zaposlitvena starost ne sme biti nižja od minimalne starosti ob zaključku obveznega rednega šolanja, v nobenem primeru pa ne sme biti nižja od 15 let;

ker občutljivost otrok od držav članic zahteva, da prepovejo njihovo zaposlovanje in zagotovijo, da minimalna delovna ali zaposlitvena starost ni nižja od starosti, pri kateri se v skladu z nacionalnimi zakoni zaključijo obvezno šolanje, oziroma da v nobenem primeru ni nižja od 15 let; je glede na to, da se izjeme glede prepovedi dela otrok lahko dovolijo le v posebnih primerih in pod pogoji, ki jih določa ta direktiva; ker take izjeme v nobenem primeru ne smejo negativno vplivati na redno obiskovanje šole ali preprečiti otrokom, da ne bi v celoti izkoristili prednosti izobraževanja;

22. Sprejeti je treba ustrezne ukrepe, s katerimi se prilagodi delovnopravno ureditev, ki se uporablja za mlade delavce tako,

⁽¹⁾ UL C 84, 4.4.1992, str. 7.

⁽²⁾ UL C 313, 30.11.1992, str. 70.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 1992 (UL C 21, 25.1.1993, str. 167). Skupen položaj Sveta z dne 23. novembra 1993 (ki še ni objavljen v Uradnem listu) ter Odločba Evropskega parlamenta z dne 9. marca 1994 (UL C 91, 28.3.1994, str. 89).

⁽⁴⁾ UL C 190, 20.7.1987, str. 44.

⁽⁵⁾ UL L 183, 29.6.1989, str. 1.

ker je treba z ozirom na naravo prehoda od otroštva v odraslo življenje delo mladostnikov strogo nadzirati in varovati;

ker bi moral vsak delodajalec mladim zagotoviti take delovne pogoje, ki ustrezajo njihovi starosti;

ker bi moral vsak delodajalec izvajati ustrezne ukrepe, s katerimi zavaruje varnost in zdravje mladih na podlagi ocen tveganja za mlade, ki je povezano z njihovim delom;

ker bi morale države članice zavarovati mlade pred vsakršnim specifičnim tveganjem, ki izhajajo iz njihovega pomanjkanja izkušenj, zaradi nezavedanja obstoječih ali možnih tveganj ali zaradi njihove nezrelosti;

ker bi morale države članice zato prepovedati zaposlovanje mladih za delo, ki ga določa ta direktiva;

ker bi sprejetje specifičnih minimalnih zahtev glede organizacije delovnega časa najverjetneje izboljšalo delovne razmere za mlade;

ker bi morala biti zgornja meja delovnega časa za mlade strogo omejena ter nočno delo mladih prepovedano, z izjemo nekaterih del, ki jih določajo nacionalna zakonodaja ali pravila;

ker bi morale države članice sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da delovni čas mladostnikov, ki so deležni šolske izobrazbe, ne škoduje njihovi zmožnosti, da pridobijo prednosti iz izobraževanja;

ker je treba čas, ki se porabi za izobraževanje mladih oseb, ki delajo po programu, ki kombinira teoretično in praktično usposabljanje, ali za delovno prakso v podjetju, šteti kot delovni čas;

ker je treba mladim zagotoviti minimalna dnevna, tedenska in letna obdobja ustreznega počitka, da se zagotovi njihova varnost in zdravje;

ker je z ozirom na tedenska obdobja počitka treba ustrezno upoštevati raznolikost kulturnih, etničnih, verskih in drugih dejavnikov, ki prevladujejo v državah članicah; ker se mora še posebej vsaka država članica nazadnje sama odločiti, ali naj se nedelja vključi med obdobja tedenskega počitka, in če se, do kolikšne mere;

ker lahko ustrezne delovne izkušnje prispevajo k pripravi mladih ljudi na odraslo delovno in družbeno življenje, pod pogojem, da se prepreči vsaka škoda, povezana z njihovo varnostjo, zdravjem in razvojem;

ker čeprav se izjeme glede prepovedi in omejitev, ki jih določa ta direktiva, zdijo nepogrešljive glede določenih dejavnosti ali posebnih situacij, pa njihovo izvajanje ne sme vplivati na načela, ki podpirajo vzpostavljen zaščitni sistem;

ker ta direktiva predstavlja oprijemljiv korak v smeri razvoja socialne razsežnosti notranjega trga;

ker bo izvajanje varstvenega sistema v praksi, kot ga določa ta direktiva, od držav članic zahtevalo, da uresničujejo sistem učinkovitih in sorazmernih ukrepov;

ker uresničevanje nekaterih določb te direktive predstavlja določene probleme za neko državo članico z ozirom na njen sistem varstva mladih pri delu; bi morale biti državam članicam zatorej dovoljeno, da se vzdržijo uresničevanja relevantnih določb za ustrezno obdobje,

SPREJEL TO DIREKTIVO:

ODDELEK I

Člen 1

Namen

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi preprečijo delo otrok.

Države članice v skladu s pogoji, ki jih določa ta direktiva, zagotovijo, da minimalna delovna ali zaposlitvena starost ni nižja od minimalne starosti, pri kateri se konča obvezno redno šolanje kot ga določa nacionalna zakonodaja, v nobenem primeru pa ne manj kot 15 let.

2. Države članice zagotovijo, da je delo mladoletnih oseb strogo urejeno in zaščiteno v skladu s pogoji, ki jih določa ta direktiva.

3. Države članice na splošno zagotovijo, da delodajalci mladim ljudem zagotavljajo takšne delovne razmere, ki so primerne za njihovo starost.

Države članice zagotovijo, da so mladi ljudje varovani pred gospodarskim izkoriščanjem in pred vsakim delom, ki bi lahko škodilo njihovi varnosti, zdravju ali telesnemu, duševnemu, moralnemu in socialnemu razvoju ali pa ogrozilo njihovo izobraževanje.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vse osebe, ki so mlajše od 18 let in ki imajo pogodbo o zaposlitvi ali so v delovnem razmerju, ki ga opredeljuje veljavni zakon v državi članici in/ali ki ga ureja zakon, ki velja v državi članici.

2. Države članice lahko z omejitvami in pod pogoji, ki jih določijo z zakoni ali drugimi predpisi, sprejmejo zakone ali druge predpise, na podlagi katerih se ta direktiva ne uporablja za občasno delo ali kratkotrajno delo, ki vključuje:

- (a) gospodinjstvo v zasebnem gospodinjstvu; ali
- (b) delo, za katerega se šteje, da ni škodljivo ali nevarno za mlade ljudi v okviru družinskega podjetja.

Člen 3

Definicije

Za namene te direktive:

- (a) „mlada oseba“ pomeni vsako osebo, ki je mlajša od 18 let in na katero se nanaša člen 2(1);
- (b) „otrok“ pomeni vsako mlado osebo, ki je mlajša od 15 let ali ki je vključena v obvezno redno šolanje v skladu z nacionalno zakonodajo;
- (c) „mladostnik“ pomeni vsako mlado osebo, ki je stara vsaj 15 let in ne več kot 18 let in ki ni več vključena v obvezno redno šolanje v skladu z nacionalno zakonodajo;
- (d) „lahko delo“ pomeni vsako delo, za katero upošteva naravo dejavnosti, ki se opravljajo pri tem delu, ter posebnih pogojev, pod katerimi se opravljajo, velja naslednje:
 - (i) ni škodljivo za varnost, zdravje ali razvoj otrok, in
 - (ii) ni tako, da bi negativno vplivalo na njihovo prisotnost v šoli, na njihovo vključevanje v programe poklicnega usmerjanja ali usposabljanja, ki ga je odobril pristojni organ, ali pa na njihovo sposobnost, da pozitivno izkoristijo prejeta izobrazbo;
- (e) „delovni čas“ pomeni vsako obdobje, v katerem mlada oseba dela, je na razpolago delodajalcu ter opravlja svoje naloge ali dolžnosti v skladu z nacionalno zakonodajo in/ali prakso;
- (f) „obdobje počitka“ pomeni vsako obdobje, ki ni delovni čas.

Člen 4

Prepoved dela otrok

1. Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi prepovejo delo otrok.

2. Ob upoštevanju ciljev, določenih v členu 1, lahko države članice sprejmejo zakone ali druge predpise, na podlagi katerih prepoved dela otrok ne velja za:

- (a) otroke, ki se ukvarjajo z dejavnostmi iz člena 5;
- (b) otroke, ki so stari vsaj 14 let in ki delajo v okviru kombiniranega programa dela in usposabljanja ali pa v okviru programa delovne prakse v podjetju, pod pogojem, da se tako delo opravlja v skladu s pogoji, ki jih določijo pristojni organi;
- (c) otroke, ki so stari vsaj 14 let in ki opravljajo lahko delo, ki ga ne zajema člen 5; lahko delo, ki ga ne pokriva člen 5, pa lahko opravljajo otroci, ki so stari 13 let, in sicer za omejeno število ur na teden v primeru kategorij dela, ki ga določa nacionalna zakonodaja.

3. Države članice, ki izkoristijo možnost iz točke (c) odstavka 2, na podlagi določb te direktive določijo delovne razmere za tako lahko delo.

Člen 5

Kulturne ali podobne dejavnosti

1. Zaposlovanje otrok v namene opravljanja kulturnih, umetniških, športnih in oglaševalnih dejavnosti, mora v vsakem posameznem primeru predhodno odobriti pristojni organ.

2. Države članice z zakoni ali drugimi predpisi določijo pogoje za delo otrok v primerih, iz odstavka 1, ter podrobnosti glede postopka predhodne odobritve, pod pogojem, da za dejavnosti velja:

- (i) da niso škodljive za varnost, zdravje ali razvoj otrok, in
- (ii) da niso take, da bi negativno vplivale na njihovo prisotnost v šoli, na njihovo vključitev v programe poklicnega usmerjanja ali usposabljanja, ki ga je odobril pristojni organ, ali pa na njihovo sposobnost, da pozitivno izkoristijo prejeta izobrazbo.

3. Z odstopanjem od postopka iz odstavka 1, lahko države članice v primeru otrok, ki so stari vsaj 13 let, z zakoni ali drugimi predpisi ter v skladu s pogoji, ki jih določijo, dovolijo zaposlovanje otrok v namene izvajanja kulturnih, umetniških, športnih ali oglaševalnih dejavnosti.

4. Države članice, ki imajo poseben sistem podeljevanja dovoljenj modnim agencijam glede dejavnosti otrok, lahko ta sistem ohranijo.

ODDELEK II

Člen 6

Splošne obveznosti delodajalcev

1. Brez poseganja v člen 4(1) delodajalec sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi varnost in zdravje mladih oseb, pri

čemer še posebej upošteva specifična tveganja, na katera se nanaša člen 7(1).

2. Delodajalec uresniči ukrepe, ki jih predvideva prvi odstavek, na podlagi ocene tveganj za mlade ljudi v povezavi z njihovim delom.

Ocena mora biti opravljena, preden mlade osebe začnejo delati, in v primeru večje spremembe delovnih pogojev, pri čemer je treba še posebej upoštevati naslednje točke:

- (a) oprema in razporeditev delovnega mesta in delovnega prostora;
- (b) narava, stopnja in trajanje izpostavljenosti fizikalnim, biološkim in kemičnim dejavnikom;
- (c) oblika, obseg in uporaba delovne opreme, še zlasti dejavnikov, strojev, aparatov in naprav, ter način njihove uporabe;
- (d) organizacija delovnih postopkov in operacij ter način, kako so med sabo povezani (organizacija dela);
- (e) raven usposabljanja in navodil, ki so jih mlade osebe deležne.

Kjer ta ocena pokaže, da obstaja tveganje glede varnosti, telesnega ali duševnega zdravja ali razvoja mladih oseb, je treba, brez posega v Direktivo 89/391/EGS, uvesti ustrezno neodvisno ocenjevanje in nadzorovanje njihovega zdravja v rednih obdobjih.

Svobodno ocenjevanje in nadziranje zdravja je lahko del državnega sistema zdravstva.

3. Delodajalec obvesti mlade osebe o morebitnih tveganjih ter o vseh ukrepih, ki so bili sprejeti glede varnosti in zdravja.

Poleg tega delodajalec obvesti zakonite zastopnike otrok o morebitnih tveganjih ter o vseh ukrepih, ki so bili sprejeti v zvezi z varnostjo in zdravjem otrok.

4. Delodajalec vključi varstvene in preventivne službe, na katere se nanaša člen 7 Direktive 89/391/EGS, v načrtovanje, uresničevanje in nadziranje pogojev glede varnosti in zdravja, ki veljajo za mlade osebe.

Člen 7

Občutljivost mladih oseb — Prepoved dela

1. Države članice zagotovijo, da so mlade osebe zavarovane pred vsemi specifičnimi tveganji glede njihove varnosti, zdravja in razvoja, ki so posledica njihovega pomanjkanja izkušenj, nezavedanja glede obstoječih ali potencialnih tveganj ali dejstva, da mlade osebe še niso popolnoma zrele.

2. Brez poseganja v člen 4(1) države članice v ta namen preprečejo zaposlovanje mladih oseb za:

- (a) delo, ki objektivno presega njihove telesne ali psihološke sposobnosti;
- (b) delo, ki vključuje škodljivo izpostavljanje dejavnikom, ki so strupeni, karcinogeni, ki povzročajo dedne genske poškodbe ali škodijo nerojenemu otroku ali pa kakorkoli drugače kronično vplivajo na človekovo zdravje;
- (c) delo, ki vključuje škodljivo izpostavljanje sevanju;
- (d) delo, ki vključuje tveganje glede nesreč, za katerega se lahko sklepa, da ga mlada oseba ne more prepoznati ali se mu izogniti zaradi svoje nezadostne pozornosti do varnosti ali pa zaradi pomanjkanja izkušenj ali usposabljanja; ali
- (e) delo, ki vključuje tveganje za zdravje zaradi izjemnega mraza ali izjemne vročine ali zaradi hrupa ali vibracij.

K delu, za katerega je verjetno, da vsebuje specifična tveganja za mlade osebe v smislu odstavka 1, sodi:

- delo, ki vključuje škodljivo izpostavljanje fizikalnim, biološkim ali kemičnim dejavnikom, na katera se nanaša točka I v Prilogi, in
- postopki in delo, na katera se nanaša točka II v Prilogi.

3. Države članice lahko z zakoni ali drugimi predpisi dovolijo odstopanja od odstavka 2 v primeru mladostnikov, kjer so taka odstopanja nujna za njihovo poklicno šolanje, pod pogojem, da se zaščita njihove varnosti in zdravja zagotovi tako, da se delo opravlja pod nadzorom pristojne osebe v smislu člena 7 Direktive 89/391/EGS, ter pod pogojem, da se zagotovi zaščita, ki jo zahteva ta direktiva.

ODDELEK III

Člen 8

Delovni čas

1. Države članice, ki uporabijo možnost iz člena 4(2)(b) ali (c), sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi omejijo delovni čas otrok na:

- (a) osem ur na dan in 40 ur na teden za delo, ki se opravlja v okviru kombiniranega programa dela in usposabljanja ali v okviru programa delovne prakse v podjetju;
- (b) dve uri na šolski dan in 12 ur na teden za delo, ki se opravlja v šolskem letu izven časa, ki je določen za pouk, pod pogojem, da tega ne prepoveduje nacionalna zakonodaja in/ali praksa;

v nobenem primeru dnevni delovni čas ne sme preseči sedem ur; ta meja se lahko dvigne na osem ur pri otrocih, ki so dopolnili 15 let;

(c) sedem ur na dan in 35 ur na teden za delo, ki se opravlja v obdobju vsaj enega tedna v času, ko ni pouka; te omejitve se lahko dvignejo na osem ur na dan in 40 ur na teden za otroke, ki so dopolnili 15 let;

(d) sedem ur na dan in 35 ur na teden za lahko delo, ki ga opravljajo otroci, ki niso več vključeni v obvezno redno šolanje v okviru nacionalne zakonodaje.

2. Države članice sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za omejevanje delovnega časa mladostnikov na osem ur na dan in 40 ur na teden.

3. Čas, ki se porabi za šolanje mlade osebe, ki dela v okviru kombiniranega programa dela in usposabljanja ali pa v okviru programa delovne prakse v podjetju, se šteje kot delovni čas.

4. Če mlado osebo zaposluje več kot en delodajalec, se delovni dnevi in delovni čas seštevajo.

5. Države članice lahko z zakonom ali drugim predpisom dovolijo odstopanja od črke (a) odstavka 1 ter od odstavka 2, kadar gre za izjeme ali kadar obstajajo objektivni razlogi za to.

Države članice z zakonom ali drugim predpisom določijo pogoje, omejitve in postopke za izvajanje takih odstopanj.

Člen 9

Nočno delo

1. (a) Države članice, ki uporabijo možnost iz člena 4(2)(a) ali (c), sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi prepovejo delo otrok med osmo uro zvečer in šesto uro zjutraj.

(b) Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi prepovejo delo mladostnikom med deseto uro zvečer in šesto uro zjutraj ali med enajsto uro zvečer in sedmo uro zjutraj.

2. (a) Države članice lahko z zakoni ali drugimi predpisi dovolijo delo mladostnikov na določenih področjih dejavnosti v obdobju, ko je nočno delo prepovedano, kot je navedeno v točki (b) odstavka 1.

V takem primeru države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da mladostnika nadzira odrasla oseba, kjer je tak nadzor potreben za zaščito mladostnika.

(b) Če se uporabi točka (a), se delo še naprej prepoveduje med polnočjo in četrto uro zjutraj.

Vendar pa lahko države članice z zakonom ali drugim predpisom dovolijo spodaj navedeno delo mladostnikov v časovnem obdobju, ko je nočno delo prepovedano, če obstajajo objektivni razlogi za to, in pod pogojem, da se mladostnikom zagotovi primeren čas počitka in da cilji, ki so določeni v členu 1, ne postanejo vprašljivi:

— delo, ki se opravlja v ladjarskem in ribiškem sektorju;

— delo, ki se opravlja v okviru oboroženih sil ali policije;

— delo, ki se opravlja v bolnišnicah ali podobnih ustanovah;

— kulturne, umetniške, športne in oglaševalne dejavnosti.

3. Pred vsakim dodeljevanjem nočnega dela in v rednih obdobjih po njem so mladostniki upravičeni do neodvisnega ocenjevanja njihovega zdravja in sposobnosti, razen če je delo, ki ga opravljajo v časovnem obdobju, v katerem je delo prepovedano, izredne narave.

Člen 10

Čas počitka

1. (a) Države članice, ki uporabijo možnost iz člena 4(2)(b) ali (c), sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so za vsako 24-urno obdobje, otroci upravičeni do najmanj 14 zaporednih ur počitka.

(b) Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so za vsako 24-urno obdobje mladostniki upravičeni do najmanj 12 zaporednih ur počitka.

2. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so za vsako sedemdnevno obdobje:

— otroci, za zaščito katerih so uporabile možnost iz člena 4(2)(b) ali (c), in

— mladostniki,

upravičeni do obdobja počitka v dolžini dveh dni, ki naj si po možnosti sledita eden za drugim.

Kjer je to upravičeno iz tehničnih ali organizacijskih razlogov, se lahko najmanjši čas počitka skrajša, toda v nobenem primeru ne sme biti krajši od 36 zaporednih ur.

Najkrajše obdobje počitka, na katero se nanašata prvi in drugi pododstavek, načeloma vključuje nedeljo.

3. Države članice lahko z zakoni ali drugimi predpisi predvidijo, da se najkrajši čas počitka, na katerega se nanašata odstavki 1 in 2, prekine v primeru dejavnosti, ki vključujejo delovna obdobja, ki so porazdeljena čez dan ali pa so kratkotrajna.

4. Države članice lahko za spodaj navedena dela z zakoni ali drugimi predpisi predvidijo odstopanja od točke (b) odstavka 1 in od odstavka 2 za mladostnike, če obstajajo objektivni razlogi za to in pod pogojem, da se jim dodeli ustrezen čas počitka in da cilji, ki so določeni v členu 1, ne postanejo vprašljivi:

(a) delo, ki se opravlja v ladjarskem in ribiškem sektorju;

(b) delo, ki se opravlja v okviru oboroženih sil ali policije;

(c) delo, ki se opravlja v bolnišnicah ali podobnih ustanovah;

- (d) delo, ki se opravlja v kmetijstvu;
- (e) delo, ki se opravlja v turizmu ali v hotelih, restavracijah in kavarnah;
- (f) dejavnosti, ki vključujejo delovna obdobja, porazdeljena čez cel dan.

Člen 11

Letni počitek

Države članice, ki uporabijo možnost iz člena 4(2)(b) ali (c), predvidijo, da v šolske počitnice otrok, ki so vključeni v obvezno redno šolanje v okviru nacionalne zakonodaje, vključijo obdobje, v katerem se ne opravlja nobeno delo, če je to mogoče.

Člen 12

Odmori

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so za dnevni delovni čas, ki traja več kot štiri ure in pol, mladi ljudje upravičeni do odmora v dolžini vsaj 30 minut, ki naj bo, če je to možno, neprekinjen.

Člen 13

Delo mladostnikov v primeru višje sile

Države članice lahko z zakoni ali drugimi predpisi dovolijo odstopanja od člena 8(2), od člena 9(1)(b), od člena 10(1)(b) in, v primeru mladostnikov, člena 12, za delo v okoliščinah, na katere se nanaša člen 5(4) Direktive 89/391/EGS, pod pogojem, da je tako delo začasne narave in da se mora opraviti nemudoma, da odraslih oseb ni na razpolago in da so mladostniki upravičeni do enakovrednega obdobja počitka v naslednjih treh tednih.

ODDELEK IV

Člen 14

Ukrepi

Vsaka država članica določi ustrezne ukrepe, ki jih izvaja v primeru, če se določbe, ki so bile sprejete z namenom uresničevanja te direktive, ne spoštujejo; ti ukrepi morajo biti učinkoviti in sorazmerni.

Člen 15

Prilagoditev Priloge

Prilagoditve priloge, ki so izrecno tehnične narave in do katerih pride zaradi tehničnega napredka, sprememb v mednarodnih

pravilih ali specifikacijah ter zaradi razvoja na področju, ki ga pokriva ta direktiva, se sprejmejo v skladu s postopkom, ki ga predvideva člen 17 Direktive 89/391/EGS.

Člen 16

Klavzula o nezmanjševanju

Brez posega v pravico držav članic, da v luči spremenjenih okoliščin oblikujejo različne določbe o varstvu mladih oseb, dokler se spoštujejo minimalne zahteve, ki jih postavlja ta direktiva, uresničevanje te direktive ne predstavlja veljavne podlage za zmanjševanje splošne ravni varstva, ki so je deležne mlade osebe.

Člen 17

Končne določbe

1. (a) Države članice najkasneje do 22. junija 1996 uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, ali pa zagotovijo, da socialni partnerji uvedejo zahtevane določbe v kolektivne pogodbe, pri čemer se od držav članic zahteva, da sprejmejo vse ustrezne ukrepe, s katerimi jim bo omogočeno, da v vsakem trenutku zagotovijo rezultate, ki jih določa ta direktiva.
- (b) Združeno Kraljestvo se lahko vzdrži uresničevanja prvega pododstavka člena 8(1)(b) glede določbe, ki se nanaša na maksimalni tedenski delovni čas, ter prav tako člena 8(2) ter člena 9(1)(b) ter (2), in sicer za obdobje štirih let po datumu, ki je naveden v pododstavku (a).

Komisija posreduje poročilo o učinkih te določbe.

Svet v skladu s pogoji, ki jih določa Pogodba, odloči, ali se to obdobje podaljša.

- (c) Države članice o tem nemudoma obvestijo Komisijo.

2. Kadar države članice sprejmejo ukrepe, na katere se nanaša odstavek 1, ti ukrepi vsebujejo sklic na to direktivo ali pa se nanjo sklicujejo ob objavi. Načine sklicevanja določijo države članice.

3. Države članice sporočijo Komisiji besedila glavnih določb nacionalnega zakona, ki so ga že sprejele ali ki ga sprejemajo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

4. Države članice vsakih pet let poročajo Komisiji o izvajanju določb te direktive v praksi, pri čemer navedejo poglede socialnih partnerjev.

Komisija o tem obvesti Evropski parlament, Svet ter Ekonomsko-socialni odbor.

5. Komisija bo periodično podajala poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Ekonomsko-socialnemu odboru o izvajanju te direktive, pri čemer bo upoštevala odstavke 1, 2, 3 in 4.

V Luxembourg, 22. junija 1994

Za Svet

Predsednik

Člen 18

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

E. YIANNOPOULOS

PRILOGA

Odprt seznam dejavnikov, postopkov in dela

(Člen 7(2), drugi pododstavek)

I. Dejavniki

1. Fizikalni dejavniki

- (a) Ionizirajoče sevanje;
- (b) Delo v okolju pod visokim pritiskom, npr. v kontejnerjih pod pritiskom, potapljanje.

2. Biološki dejavniki

- (a) Biološki dejavniki, ki spadajo v skupini 3 in 4 v smislu člena 2(d) Direktive Sveta 90/679/EGS z dne 26. novembra 1990 o varovanju delavcev pred tveganji, povezanimi z biološkimi dejavniki pri delu (sedma posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) ⁽¹⁾.

3. Kemijski dejavniki

- (a) Snovi in pripravki, razvrščeni skladno z Direktivo Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi ⁽²⁾ s spremembami ter Direktivo Sveta 88/379/EGS z dne 7. junija 1988 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih pripravkov ⁽³⁾ kot strupeni (T), zelo strupeni (Tx), korozivni (C) ali eksplozivni (E);
- (b) Snovi in pripravki, razvrščeni skladno z Direktivama 67/548/EGS in 88/379/EGS kot škodljivi (Xn) in z enim ali več izmed naslednjih opozorilnih stavkov:
 - nevarnost zelo težkih trajnih učinkov (R39),
 - možno tveganje trajnih učinkov (R40),
 - lahko povzroči povečanje občutljivosti pri vdihavanju (R42),
 - lahko povzroči povečanje občutljivosti pri dotiku s kožo (R43),
 - lahko povzroči raka (R45),
 - lahko povzroči dedno genetsko okvaro (R46),
 - nevarnost ali resna nevarnost za zdravje pri dolgotrajni izpostavljenosti (R48),
 - lahko škodi rodnosti (R60),
 - lahko škodi nerojenemu otroku (R61);
- (c) Snovi in pripravki, razvrščeni skladno z Direktivama 67/548/EGS in 88/379/EGS kot dražljivi (Xi) in z enim ali več izmed naslednjih opozorilnih stavkov:
 - lahko vnetljivo (R12);
 - lahko povzroči povečanje občutljivosti pri vdihavanju (R42),
 - lahko povzroči povečanje občutljivosti pri dotiku s kožo (R43),
- (d) Snovi in pripravki iz člena 2(c) Direktive Sveta 90/394/EGS z dne 28. junija 1990 o varovanju delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti rakotvornim snovem pri delu (šesta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS; ⁽⁴⁾)
- (e) Svinec in njegove spojine, v kolikor zadevne dejavnike lahko absorbira človeški organizem;
- (f) Azbest.

⁽¹⁾ UL L 374, 31.12.1990, str. 1.

⁽²⁾ UL 196, 16.8.1967, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 93/679/EGS (UL L 268, 29.10.1993, str. 71).

⁽³⁾ UL 187, 16.7.1988, str. 14. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 93/18/EGS (UL L 104, 29.4.1993, str. 46).

⁽⁴⁾ UL L 196, 26.7.1990, str. 1.

II. Postopki in delo

1. Postopki pri delu iz Priloge I k Direktivi 90/394/EGS.
 2. Izdelava in ravnanje z napravami, ognjemeti in drugimi predmeti, ki vsebujejo eksplozive.
 3. Delo z napadalnimi ali strupenimi živalmi.
 4. Klanje živali v industrijskem obsegu.
 5. Delo, ki vključuje ravnanje z opremo za proizvodnjo, skladiščenje ali uporabo stisnjenih, utekočinjenih ali raztopljenih plinov.
 6. Delo s kotli, cisternami, rezervoarji ali pletenkami, ki vsebujejo kemijske dejavnike iz 1.3.
 7. Delo, ki vključuje tveganje porušitve zgradb.
 8. Delo, ki vključuje nevarnost zaradi električnega toka visoke napetosti.
 9. Delo z dinamiko, ki jo določajo stroji in ki je plačano po rezultatih.
-